

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ADMINISTRAȚIA:

Pr. EUGEN BĂBULESCU, Subdirectorul Sf. Mitropolii. — București

REDACȚIA:

Arhimandritul T. SIMEDREA, Palatul Sf. Sinod (Antim). — București

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 60 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 40 lei pe an.

PARTEA OFICIALĂ

CIRCULARI

Circulara Nr. 5324 din 14 noembrie 1925.

Prea Cucernice Părinte,

Pentru a putea avea datele necesare asupra zidirilor și reparărilor de biserici din întreaga eparhie, pe cari trebuie a le prezenta adunării eparhiale, vi se scrie a întocmi un tablou în care să se cuprindă următoarele date cu începere dela 1/I 1920—31/XII și pe care să-l înaintați aci, pe lângă osebit raport, în primele zile ale luni Ianuarie 1926:

Nr. Curent	PAROHIA	Biserica nouă sau reparată	Cât a costat	De unde au fost banii				Observațiuni
				Dela credincioși	Pantăbuză	Dela Stat	Din alte izvoare	

De asemenea ne veți trimite și un tablou despre zidirile și reparările de case parohiale cu aceleaș date și tot pentru acelaș timp.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON

Director, D. Boroianu

Circulara No. 5514/925.

Darul cântăreților bisericești pentru Academia de muzică și cămin.

Circulara către protopopi,

Cântăreții bisericești adunați în al VII-lea congres cu delegați, în orașul Curtea de Argeș, în zilele de 29 și 30 sept. a. c., între alte chestiuni luând în deliberare și dorința exprimată de Noi, de a înființa o Academie de muzică bisericească pe lângă Patriarhie, pe deoparte, iar pe de alta considerând hotărârile luate de mai multe filiale în adunările lor generale, de a contribui fiecare cântăreț cu câte o sută lei pentru construirea unei Academii de muzică bisericească la Patriarhie, care însă să cuprindă sub acoperișul său și Căminul Asociației generale a cântăreților bisericești din România: a hotărât în unanimitate ca, în luna Decembrie a. c., să se rețină din salariul fiecărui cântăreț, suma de 100 lei pentru construirea atât a Academiei cât și a Căminului Asociațiunei.

Aceste rețineri se vor face prin protoerei cari le vor înainta Patriarhiei în acest scop.

Pe temeiul acestei hotărâri, atât a congresului cât și a filialelor, P. C. Ia ești poștit a încasa atât dela cântăreți cât și la orașe dela paracliseri atașați tot în cadrele

Asociației Cântăreților, suma de câte 100 lei, pe care apoi cu consignarea fiecărui contribuent să o înaintezi la Arhiepiscopie dâmpreună cu suma încasată. Afacerea se ține în evidență până la totala achitare din partea fiecăruia a sumei promise.

Arhiepiscop și Mitropolit, MIRON. patriarh

Director, D. Boroianu.

Circulara Nr. 5549 din 28 noembrie 1925.

Cercuri culturale cu cântăreții bisericești

Prea Cucernice Părinte,

Considerând că și cântăreții bisericești doresc a contribui la progresul bisericii, am aflat de bine a dispune la cererea lor:

1. *Să se îndatoreze toți cântăreții dela orașe, ca să se adune sub conducerea aceluia designat de protopop sau ales de ei, în fiecare săptămână odată, în o sală corespunzătoare și acolo să facă repetiții de cântări, cu cari apoi în număr mai mare să contribuie la înălțarea slujbelor dela hramul bisericilor din acel oraș, contribuind la succes cât de mulți. De sine se înțelege că eventualele venite, sunt ale cântăreților locali. Astfel, slujbele dela hramuri ar fi mai artistice, mai atrăgătoare.*

2. *Să participe și ei la activitatea cercurilor pastorale preoțești atât la orașe cât și la sate.*

Arhiepiscop și Mitropolit, MIRON

Director, D. Boroianu

PAROHII VACANTE

Protopopia circ. I Ilfov (București)

Se aduce la cunoștința tuturor, că parohia Crețulești-Fălcoianu a devenit vacantă prin demisiunea preotului paroh I. Diaconescu, pe ziua de 1 decembrie a. c. Parohia are o populațiune de 250 familii și se compune din 2 cătune, cu 2 biserici în funcțiune. În afară de salariul cuvenit gradului de studiu și de venitul epitrahilului, personalul parohial are și 17 pogoane teren cultivabil.

Pentru or-ce alte informațiuni, doritorii se vor adresa la Protoeria Jud. Ilfov.

Protopop N. POPIAN

Protopopia circ. I Prahova (Ploești).

Parohia Posești din Com. Posești Jud. Prahova, protopopiatul I Ploești având biserică parohială în satul Bodești și filiale în satele Posești Pământeni și Posești Ungureni cu 475 familii și 2375 suflete. Casă parohială în construcție. Nu are pământ. Salariul dela Stat este cel cuvenit pentru un seminarist de gr. II-lea plus sporurile oferente și veniturile epitrahilului; aproximativ 6000 lei anual.

Protoereu, St. IORDĂNESCU

* * *

Protopopia Circ. I Giurgiu.

Parohia Pueni Prundu e compusă dintr'un singur sat și are biserica parohială cu hramul „Sf. Dumitru“.

Parohia e dotată cu 17 pogoane pământ pentru folosința personalului bisericii.

Parohia are 230 familii cu 980 suflete.

Un preot titular primește salariu potrivit gradului de studii — plus accesoriile.

În parohie nu e casă parohială.

Pe lângă salariu un preot ar avea în plus la această parohie venitul epitrahilului.

Protopop, Pr. GH. T. POPESCU

* * *

Protopopia Circ. II Muscel Priboeni.

Parohia Ciulnița, are 210 familii și 8 jum. ha. pământ arabil. Se poate conta pe un venit anual de 2000 lei. Casă parohială nu are.

Protopop PRIBILERUL

Scrisori de recunoaștere din partea Bisericii Ortodoxe Surori

PATRIARHIA IERUSALIMULUI

—No. 940—

Prea Fericite și Prea Sfinte Arhiepiscop al Bucureștiului, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, în Hristos Dumnezeu prea iubite și prea dorite frate și conlaturghisitor al Smereniei Noastre, Domnule Miron, pe Prea Fericirea Voastră, prea iubit nouă, în Domnul îmbrățișându-Vă prea dulce Vă salutăm.

Cu multă dragoste am primit și mai ales, împreună cu sf. și Veneratul nostru Sinod, am citit cu multă atențiune, prețioasele scrisori ale Prea Fericirii Voastre și de sub No. 133 și cu data de 19 Martie anul curent.

Prin aceste scrisori, Eminența Voastră

Venerabilă ne comunică, că, în ziua de 4 Februarie anul curent, prin votul unanim al Sf. Sinod al Prea Sfintei Biserici a României, scaunul Arhiepiscopal și Mitropolitan al Ungro-Vlahiei a fost înălțat la rangul de Patriarhie și că în urmă, de Dumnezeu păzitul Stat, prin cele două înalte corpuri ocârmuitoare — Camera și Senatul — prin legiuiri respective au confirmat și consfințit această praxă a sfântului și veneratului Sinod. Totdeodată ni se comunică și înălțarea Prea Fericirii Voastre, prea scump nouă, la demnitate de Patriarh. Mai departe scrisoarea sprijinește acest eveniment însemnat pe istorie, pe canoane și pe situația de fapt creată Bisericii române, în urma marelui flagel al războiului din care în anul 1918 a rezultat întregirea evlaviosului popor român și constituirea lui, într'un singur mare Stat. Și în adevăr, toate aceste argumente sunt expuse și formulate foarte înțelepțește, sunt drepte, bine cuvântate și întemeiate.

Așa dar, având în vedere cele de mai sus, Noi, împreună cu sfântul și veneratul sinod al nostru, cu sufletul plin de mulțumire am aprobat și recunoaștem cele săvârșite, ca bine săvârșite și din acest moment socotim, pe Prea Sfânta Biserică a României, ca Biserică Patriarhală și pe Prea Veneratul și cinstitul ei Înainte stătător îl preamărim în rândul Prea Sfințiților Patriarhi, fiind tot de odată convinși că și toată biserica Ortodoxă, în unanimitate va fi de acord în această privință.

Felicităm deci pe Prea Sfânta Biserică a României; pentru noua ei reorganizare fericită și de bun augur și în, acelaș timp felicităm pe valorosul popor român, care și-a cinstit astfel Biserica sa și prin Biserică pe sine însuși. De asemenea pe Eminența Voastră venerabilă, pe care ne-am învrednicit de a Vă vedea față către față și a ne îndulci de darurile voastre sufletești, despre care păstrăm cea mai dulce amintire, Vă felicităm cu totul deosebit și cu multă căldură pentru acest titlu al său, titlu de foarte mare cinstire.

Din toată inima facem urări de bine pentru Prea Sf. Biserică a României și binecuvântatul popor român. Ne rugăm cereșcului Intemeetor al Bisericii și ocârmuitor prin excelență al soartei popoarelor, ca să adumbrească sub acoperământul său puternic

și nebiruit Biserica și poporul român; să conducă la îndeplinirea voiei sale sfinte, ireproșabile și infailibile și spre tot progresul, cinste și mărire. Și să facă ca, curgerea istorică a poporului român; să fie plină de tot folosul pentru sine, pentru celelalte neamuri și pentru toată lumea.

Rugăm încă pe Mântuitorul și Domnul nostru Iisus Hristos, celce a vărsat însuși sângele Său pentru a noastră mântuire, ca să dăruiască Prea Fericirii Voastre, prea dorit Nouă, sănătate, lungime de zile și fericire, să Vă trimită de sus puternica întărire, ca să puteți lucra până la sfârșit cele plăcute lui Dumnezeu și de folos poporului numit cu numele lui Hristos.

Cu acestea iarăși îmbrățișăm și salutăm cu mult dor pe Prea Fericirea Voastră și totdeodată pe Prea iubiții frați în Hristos, cari împreună cu Prea Fericirea Voastră alcătuesc Sf. și veneratul Sinod al Prea Sfintei Biserici a României și rămânem,

Al Prea Fericirii Voastre, prea prețuit Nouă în Hristos frate iubit și în toate binevoitor.

† DAMIANOS al Ierusalimului

Sfânta cetate a Ierusalimului 1925 sept. 30.

PATRIARHIA ANTIOHIEI

No. 2046.

Prea Fericite Stăpâne,

Prea iubite în Dumnezeu Frate și participator în Sfintele taine dumnezeiești, mult stimat și Prea Fericite Miron, Arhiepiscop din București, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Pravoslavnice Române.

Vă salutăm cu sfânta în Hristos frățescă sărutare și Vă mărturisim sentimentele noastre de frățescă iubire și profundă stimă cu cele mai bune urări.

Înainte noastră se află prea iubita, istorică, frățescă epistolă a Prea Fericirii Voastre dela 13 Aprilie a. c., sub No. 154, care conține fericita veste cum că scumpa noastră soră, sfânta Biserică pravoslavnică română, cu unanima hotărâre a Sf. Sinod dela 4 Februarie 1925, a fost ridicată la înalta demnitate patriarhică, iar Prea Fericirea Voastră, ca cel mai destoinic Primat al ei, ați fost proclamat Patriarh al Bisericii autocefale ortodoxe române, și această hotărâre a fost confirmată de Senatul român

la 12 Februarie a. c. și de Cameră la 17 Februarie, ratificată de M. S. Regele României și anunțată oficial la 25 Fevr. a. c.

Motivele acestei hotărâri, după cum arată frățeasca epistolă a Prea Fericirii Voastre, au fost următoarele: 1) Immulțirea populației ortodoxe în România din 8 la 18 milioane; 2) Alipirea la prima Mitropolie a României a altor trei mitropolii autonome; 3) *Meritele duhovnicești și materiale ale Bisericii române față de celelalte Biserici ortodoxe în timpurile trecute*; 4) Hotărârea concordată a tuturor autorităților duhovnicești și mirene, de a ridica sfânta Biserică ortodoxă română la rangul cel mai înalt, de Patriarhie, etc.

Bucurându-mă din inimă pentru înălțarea sorei noastre, sfânta Biserică română și luând în seamă considerațiunile esențiale, expuse de Prea Fericirea Voastră, și dorind a fi în deplină unitate cu mult iubiiți prea înalții frații Ierarhi ai sfântului Prestol Patriarhal din Antiohia, în privința recunoașterii Patriarhiei în Biserica română, noi am tradus în limba arabă și am tipărit mult iubita frățească epistolă a Prea Fericirii Voastre și am trimis-o, cu înștiințare circulară din partea noastră, tuturor ierarhilor sfintei Biserici din Antiohia, cerându-le opinia și concluzia. Astăzi, primind dela dâșii răspunsurile cerute și mișcați de sentimentul iubirii frățești și a sincerii bucurii, socotim de a noastră plăcută datorie să aducem la cunoștința Prea Fericirii Voastre, că noi am primit pe Inalt Prea Sfinția Voastră, Prea cinstit în comunitatea frățească întru Hristos și chiar pomenim în slujba bisericească numele distins al Prea Fericirii Voastre la rând cu Patriarhii ortodoxi prea cinstiți și din suflet vă dorim deplină sănătate și viață lungă, precum și ajutorul dumnezeesc și reușită în prea greaua și responsabilă Voastră lucrare Arhipăstorească pentru binele și întărirea Sf. Biserici ortodoxe, cu deosebire în aceste timpuri teribile și nespuse de grele încercări, cari cer dela adevărații fii și dela slujitorii Bisericii, osteneți neobișnuite, deosebită veghere și neclintită credință în dogmele curate ale religiei ortodoxe, a sfințelor canoane bisericești și a sfintei predanii.

Sărutând atât pe Prea Fericirea Voastră cât și pe Prea Sfinții Frați Ierarhi ai Sfintei

Biserici Române, drept cârmuitori prin cuvântul dreptății dumnezeeești, cu sfântul în Hristos sărut, părintește blagoslovim cu sfânta dreaptă a Prea Fericirii Voastre pe cinstita ortodoxă preoțime română și poporul de Dumnezeu păzit, și dorim tuturor, toate fericirile, bucurie duhovnicească și spor la muncă.

Terminând, înălțăm către altarul Prea Inaltului călduroase rugăminți pentru prețioasa sănătate a Prea Fericirii Voastre și și Vă rugăm să nu ne uitați în sfintele rugăciuni ale Prea Fericirii Voastre nici pe noi cu păstorii noștri, rămânând cu adâncă stimă și cu iubirea cea mai sinceră.

Al Prea Fericirii Voastre, cel mai smerit în Hristos frate și împreună liturghisitor al sfințelor taine dumnezeeești.

† GRIGORIE

Patriarh al Antiohiei și al întregului Orient

Orașul Damasc, 17 septembrie 1925.

SF. SINOD AL BISERICII BULGĂRFȘTI. — SOFIA

No. 4006, 20, VI, Anul 1925

Inalt Prea Sfinției Sale, D. D. Miron, Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii ortodoxe Române.

*Inalt Prea Sfinția Voastră,
Iubite întru Domnul frate,*

Sfântul Sinod al Bisericii Bulgare cu bucurie a ascultat cuprinsul frățești Voastre scrisori din 19 martie, a. c., cu care faceți cunoscută înălțarea sediului Arhiepiscopiei și Mitropoliei Ungro-Vlahiei în demnitate de Patriarhie, iar pe Mitropolitul-Primat în rang de Patriarh, și a hotărât să aducă Vouă, iar în persoana Voastră și Sfântului Sinod al Sfintei Bisericii Autocefale ortodoxe Române, ale Sale cele mai sincere felicitări și urări de rugă. El a desemnat și un delegat al său special, pe membrul sinodal Inalt Prea Sfințitul Mitropolit al Vidinului d. Neofit, care, pentru ziua întronării Inalt Prea Sfinției Voastre pe Scaunul Patriarhal va veni în orașul Vostru de scaun și în persoană Vă va aduce felicitările cordiale ale Bisericii Ortodoxe Bulgare.

Ne recomandăm sfințelor Voastre rugăciuni și cu sărutare de frățească dragoste, rămânem al Inalt Prea Sfinției Voastre întru Hristos frate.

Locșiiilor de Președinte al Sfântului Sinod,

† MAXIM al Filipopolului

PATRIARHIA ALEXANDRIEI

No. 61

Prea Feriците și Prea Cinstite Patriarh al României Domnul Domn Miron, iubit frate în Hristos și conliturghisitor, bucurie întru Domul Dumnezeu Iisus.

Scrisorile frățești ale Prea Fericirii voastre iubit Nouă, cu data de 7 octombrie curent, precum și telegrama din urmă, au fost primite la timp, și citite cu mult interes de către Sinodul Ierarhilor Bisericii din Alexandria. Atât scrisorile cât și telegrama sânt adresate fericitului întru pomenirea Patriarh al Alexandriei Fotie și prin ele, acel fericit patriarh, mutat la locurile cerești, era poftit, ca să asiste la serbările de întronare, a primului Patriarh al României.

Drept răspuns la aceste scrisori, cu multă părere de rău, facem cunoscut Prea Fericirii Voastre, ca Președinte al Sfântului Sinod al Prea Sfintei Biserici din România, că cu toată dorința ferbinte ce avem, ca să luăm parte la serbările la care sântem poftiți și să împărțăm de aproape bucuria Bisericii și poporului român, totuși din pricina doliului Bisericii Noastre, care dela 23 august este văduvită de primul ei păstor, cum și din pricina a o mulțime de diferite chestiuni, care implicit urmează după orice văduvire de tron patriarhal, nu putem împlini această dorință a noastră.

De departe însă, comunicăm salutările și urările de bine ale Prea Sfintei Biserici a Alexandrinilor pentru fericirea Bisericii surori a României, și urând Prea Fericirii Voastre ani mulți și buni, rămânem,

Al Prea Fericirii Voastre smerit frate în Domnul și întru tot binevoitor.

† TEOFAN al Tripoliei

In Alexandria 20 octombrie 1925.

* * *

Prea Feriците,

Prin mijlocirea Consulatului României am primit o scrisoare din partea Prea Fericirii Voastre prin care sunt poftit, de către sfântul Sinod al Bisericii Autocefale ortodoxe din România, să iau parte la sărbătoarea de Investitură a Fericirii Voastre, care va avea loc la București duminică 1 noembrie 1925.

Acest mare eveniment pentru poporul român și istoria Bisericii din România mi-a umplut inima de bucurie, văzând o Biserică

soră puternică prosperă, care înaintează în voința Domnului și în îndeplinirea destinelor sale. Vă împărtășesc viile mele închinăciuni, pentru că Domnul v'a răsplătit cu acest har, în același timp urându-vă sănătate, mulți ani bogați pentru slava Capului nostru Iisus Hristos, ca să conduceți turma ce va fost încredințată în pace și în cucernicie pe căile Domnului.

Din nefericire împrejurările în care ne aflăm, din pricina morții regretatului nostru Părinte și Patriarh, nu-mi îngăduie plăcerea de a lua parte la această frumoasă ceremonie istorică. Mulțumesc nesfârșit Fericirii Voastre pentru această poftire ce mă onorează, voi fi însă de față cu Voi în duh și voi înălța rugăciuni călduroase către Domnul, ca el să binevoiască să Vă întărească Tronul și să vă împărtășească de toate binecuvântările dumnezeiești.

*Cu cele mai bune salutări frățești
Fratele vostru devotat în Hristos*

† NICOLAE

Alexandria, 1 noembrie 1925 Arhiepiscop al Nubiei

PATRIARHIA ECUMENICĂ

Nr. 2470

Prea Feriците și Prea Sfintele Arhiepiscop al Bucureștiului, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii ortodoxe autocefale a României, în Hristos Dumnezeu prea iubite și prea dorite frate și conliturghisitor al Smereniei Noastre, Domnule Miron, pe Prea Fericirea Voastră prea iubit Nouă, frățeste îmbrățișându-Vă, în Domnul prea dulca Vă salutăm.

Atât din cinstitele scrisori ale Prea Fericirii Voastre, cât și din cele ce, verbal, Ne-a expus prea iubitul și prea cinstitul Arhon Marele Nomofilax al Tronului Nostru, D-l Profesor Dragomir Demetrescu, am luat cunoștință cu profundă emoțiune, despre invitațiunea Voastră la București, care ni s'a făcut cu așa de mare bunăvoință.

Și foarte mare a fost dorința Noastră ca, cu prilejul investiturii primului Patriarh al Prea Sfintei Biserici surori, a României, să luăm parte personal la bucuria ei, foarte îndreptățită. Dar fiindcă interese urgente reclamă neapărat prezența Noastră în Constantinopol, împreună cu sfântul și Veneratul Nostru Sinod, am scotit ca răspunzând simțămintelor nobile și frățești exprimate de Prea Fericirea Voastră și de Biserica Sa, să fim reprezentați la serbările de acolo, prin Prea Sfinții membri ai Sfântului și Veneratului Nostru Sinod, domnul Ioachim Al. Chalchedonului, domnul Fotie al Dercului, d-l Ghermanos al Sardeonului însoțiți fiind și de al treilea diacon al Patriarhiei, domnul Ghermanos, precum și de primul Dragoiman al Patriarhiei Noastre, domnul Spiridon Constantinidis.

Prin această a Noastră frățească scrisoare, făcându-Vă cunoscut hotărârea de mai sus, Vă comunicăm că iubiții Noștri frați întru Hristos, cari s'au amintit mai sus, au primit poruncă, ca pe lângă Prea Fericirea Voastră să fie interpreții, pe deoparte ai marelui emoțiuni și mângâieri pricinuită Nouă de exprimarea simțimentelor de dragoste și considerațiune din partea Prea Sfintei Biserici surori de acolo, ceia ce pentru Noi este o mare încurajare, și pe de altă parte, ei să arate bucuria profundă pe care Marea Noastră Biserică o simte pentru sărbătorile de veselie, care se săvârșesc în sânul Bisericii surori a Prea Fericirii Voastre.

Rugând călduros pe Prea Fericirea Vnastră, ca să primească cu bună-voință pe reprezentanții Noștri, cari vin ca să ia parte la serbarea de întronare a Prea Fericirii Voastre, înălțăm rugăciuni înflăcărate către Domnul, pentruca toate să contribuie la o și mai mare sporire a dragostei în Hristos Domnul și Mântuitorul nostru, care, după cuvântul Apostolului, niciodată nu trebuie să se împușineze.

Cu aceasta iarăș îmbrățișându-Vă, întru Domnul rămânem cu dragoste.

Al Prea Fericirii Voastre iubit frate în Hristos

† VASILIE al Constantinopolului

28 octomvrie 1925.

PARTEA NEOFICIALĂ

CUVANTAREA

I. P. S. Patriarh MIRON la deschiderea ședinței festive a Sf. Sinod ținută la Iași în 11 Oct. 1925 pentru comemorarea a 16 veacuri dela primul sinod ecumenic dela Niceia.

*Majestățile Voastre, Altețe Regale,
Prea Sfințit Sinod Episcopesc.*

În biserica creștină ortodoxă s'a păstrat principiul, că suprema autoritate bisericească culminează în sinoadele vlădicilor ei; adică este o autoritate nu personală, ci *colectivă* întemeiată pe cuvântul Mântuitorului: «Unde vor fi doi sau trei adunați în numele meu, acolo voi fi și eu în mijlocul lor»; și îi va lumina și inspire Duhul Sfânt.

Puterea acestei autorități — întrunite după pilda sinodului apostolesc dela 52 și a altor sinoade locale — s'a cristalisat mai întâi la primul sinod ecumenic dela Niceea (325) a cărui aniversare de 16 veacuri o sărbătorim astăzi.

Biserica creștină — trecută în primele trei veacuri prin cele mai sălbatice și sângeroase chinuri ale crâncenelor persecuții — n'a avut putința a-și preciza — cum s'ar zice «în nuce» — încheieturile credinței sale resfirate în numeroasele cărți ale Noului Testament. Numeroși ierarhi — sosiți la Niceea — purtau încă pe trupurile lor urmele ochilor scoși și a barbariilor îndurate. Vlădicii din Egipt, Pafnutie din Tebaida și Potamon erau orbi și schiopi din suferințele închisorilor, iar Pavel din Neochesaria cu mâinile arse. Astfel creștinii nu aveau la îndemână o directivă normativă pentru toți asupra credinței și pusă în sistem. Tocmai de aceia — sporindu-se în mod

uriaș numărul creștinilor cu elemente din toate clasele sociale și dela toate popoarele — era imposibil să nu fie atins de vederile vechilor sisteme teologice și de gândirea filosofiei antice și a timpului. Unii păgâni — cu cultură — trecuți la creștinism — în mod firesc au dus în noua lor religie și concepțiile lor filosofice și religioase de mai nainte.

«Sufletul vechii filosofii era *setea după cunoștință* și rezolvarea întrebării: «Ce ține lumea în miezul ei?» În această cunoștință părea a fi cuprinsă și mântuirea. *Ai primit lumina, atunci te poți libera de ea!* Așa se mântuiește pe sine filosoful antic. Această idee fundamentală a vechii filosofii a stăpânit la început și teologia creștină. Astfel d. e. Clemens din Alexandria scrie, că înțeleptul ar arunca departe mântuirea vecinică, dacă prin aceasta ar câștiga cunoștința despre Dumnezeu! Preotul eretic Arie, pentru a cărui combatere s'a convocat sinodul dela Niceea, încă era aderent al filosofiei religioase, desvoltate de Evreul Filon († 39 d. Hs.) și el din Alexandria. Aci găsim sâmburile erezii lui Arie, că Hristos, «Logosul», «Cuvântul», este o *creatură* a lui Dumnezeu cel etern și nenăscut; că Logosul este creatorul tuturor celorlalte ființe. Hristos-Logosul este legea naturală întrupată, este puterea divină activă în creațiune; și interesul filosofului că și al teolo-

gului este îndreptat spre acest Logos creator și conducător. În contemplarea acestui Logos găsește înțeleptul *liniștea cugetului, care-l liberează de lume, îl mântuește*. Adică și aci mântuirea prin gnosă-cunoștință.

De atunci cunoștințele omenirii s'au sporit enorm; științele exacte au făcut progrese uriașe și totuși și marii învățați ai lumii de azi recunosc neputința științei omenestii; și adevărații învățați sunt de acord cu Sfântul Sinod dela Nicea, că *mântuirea vine prin credință și nu prin știință*.

Aci este marele merit al Sinodului dela Nicea, că pe temeiul Sfintei scripturi a cristalizat învățătura, că *creștinismul a venit în lume să aducă mântuirea prin Hristos*, și nu mântuirea de tine singur prin cunoașterea de tine și de Univers. Nu unde este cunoștința Universului, ci unde este iertarea păcatelor, acolo este viață liniștită și fericire. Deci mântuirea lumii păcătoase nu poate veni decât prin Dumnezeu, și Mântuitorul Hristos trebuie să fie — nu o creatură — ci egal cu «Dumnezeu adevărat, născut din Tatăl, mai înainte de toți vecii, și de o ființă cu Tatăl» (omousios).

Această dorință, nu filosofică, ci religioasă după o mântuire creată prin Dumnezeu, este forța învățaturii Niceo-Atanasiane. Și omenirea a dobândit de atunci încoace această forță, adică: *credința, că nu cu mijloacele filosofiei antice sau moderne se poate liniști sufletul omului, ci cu gândul, că creștinismul este revelația de haruri, înfăptuită de Domnul pentru lumea păcătoasă*» (R, Sohm, K. G.)

Această încheietură de credință, această dogmă în dumnezeirea lui Hristos stabilită la Sinodul din Nicea, al cărui suflet a fost tânărul diacon Atanasie, a salvat esența creștinismului, căci ce religie a mântuirii mai putea fi aceea, în care Mântuitorul nu era Dumnezeu? Și de atunci creștinismul s'a întărit și a produs acea revoluționare a lumii, care a schimbat mentalitatea oamenilor și a produs acele uimitoare progrese în viața socială, în moravuri, în justiție, în cultură, în umanitarism și filantropie, în artă cu toate ramificațiile ei, cu un cuvânt în întreagă civilizația omenirii, cum nu s'a mai pomenit pe bătrânul nostru pământ.

Majestățile voastre! *Preasfințit Sinod!*

Prezența Majestății Voastre, ca Rege, azi al celui mai numeros popor ortodox, în mijlocul tuturor ierarhilor Bisericii sale și la această ședință festivă a Sfântului Sinod, ne reamintește cea mai strălucită parte din tabloul sinodului dela Nicea, unde Împăratul Constantin-cel-Mare sta în fruntea celor 318 ierarhi adunați din toată lumea creștină de atunci, mult timp *unitară în credință*, sfătuindu-se cu ei asupra consolidării creștinismului, fiind ferm convins că creștinismul a devenit temelia puternică a imperiului său. «Prietenilor» le zice el vlădicilor adunați... «Atunci voiu vedea dorința mea împlinită, când voiu vedea unite inimile tuturor și înțelegerea cu pace, pe care voi — unșii lui Dumnezeu — aveți datoria de a propovedui și altora.

«Deci... deslegați toate nodurile neînțelegerii cu legi de pace, prin ceea ce veți face lucrul cel mai plăcut lui Dumnezeu, iar mie — împreună cu voi slujitorul — îmi veți pregăti o bucurie nespus de mare».

Istoria se repetă. În sinodul dela Nicea Sfinții părinți au împrumutat, pentru prima dată, pentru toți un călindar pentru a ușura prăsnuirea sărbătorilor și a sfinților. Au acceptat calendarul păgân al împăratului Iuliu Cesar, făcut cu 46 de ani înainte de nașterea lui Hristos. Și — având acum un călindar — au pus capăt anomaliei de a serba chiar și Sfintele Paști la diferitele date, firimțând după provincii și popoare viața creștină, care trebuie să fie nu numai stântă și apostolică ci și «una» — și punând capăt la multele confuzii și neînțelegeri dintre creștini pentru diferența de calendare. Dar Sfinții părinți dela Nicea constatând, că acel calendar a întârziat pe atunci față de anul ceresc din natură cu trei zile, au sărit acele 3 zile; după cum și sfântul nostru Sinod a sărit anul, trecut 13 zile, cu cari calendarul a întârziat dela Sinodul din Nicea încoace față de anul din natură; și astfel iarăș am restabilit situația întocmai cum era în zilele sinodului nicean, desigur întărind prin aceasta viața unitară a creștinismului.

De altă parte, curente sociale noi, concepții noi de filosofie materialistă, conturbă și azi liniștea vieții oamenilor și a țărilor, căutând

a înlocui ordinea socială și a îndrepta nedreptățile sociale nu cu instituții probate și logice, ci cu vederi efemere și fără forța de cohesiune și de armonie a claselor, înlocuind cu ură și răsbunare iubirea cea atât de binefăcătoare pentru orice progres.

Prezența Majestăților voastre și a întregii familii Regale între ierarhii țării este o nouă dovadă, că întocmai cași împăratul Constantin cel Mare — recunoașteți necesitatea Bisericii pentru salvarea intereselor superioare ale țării, mai ales în aceste zile, precum o fac aceasta și alte capete încoronate din alte părți ale Europei.

Deci introducerea și intensificarea învățământului religiei creștine în toate școlile și pe toată linia, prin legile ce se croiesc acum, este și o înaltă necesitate de Stat, neuitându-se mai ales și clasele superioare de fete, când se formează caracterul viitoarelor mame, care sunt și vor rămâne în veci și cele mai nelutrecute educatoare ale generațiilor de mâine.

Precum la Niceia a biruit credința asupra științei și a curentelor de filosofie, cari nu dau sufletului omenesc liniștea și mângâierea necesară — așa nădăjdum că tot credința — celui ce a propovedit iubirea evanghelică dintre toți oamenii — va readuce omenirea înrăutățită și însălbăticită iarăși în ogorul unei munci pașnice, care să-i asigure progresul.

Comemorarea Sinodului dela Niceia a scos în relief credeul niceo-constantinopolitan, pe temelia căruia toți creștinii au mărturisit multe veacuri aceiaș credință.

Creștinismul a fost unitar.

Mai târziu însă unii s'au abătut dela originalitatea lui, decretând înnoiri pe cari nu le acceptă întreagă creștinătatea; alții s'au abătut dela el de tot, căzând în raționalism, care i-a tirimitat în peste 300 secte. Puternica biserică anglicană, care mai deunăzi în Westminster Abbey a rostit credeul niceo-constantinopolitan în forma ortodoxă — fără filioque — se apropie tot mai mult de credința bisericii ortodoxe. Teologul protestant și secretar al vestitului arhiepiscop Natan Söderblom dela Upsala Dr. Neander, a declarat în plenul Sfântului nostru Sinod, că protestantismul s'a firimitat într'un mod îngrijorător, rumpându-se de tulpina bisericii

mame, de rădăcina sa tirească. Iar la congresul creștin din Sthockholm — deși în conferință publică nu s'au pus chestiuni dogmatice — totuș în discuții particulare s'au schimbat păreri pentru apropierea tuturor de Biserica ortodoxă.

De pildă grupa teologilor germani declară prin profesorul lor Lange dela Universitatea din Halle, că teologia reformată, luterană, cu raționalismul ei a ajuns așa departe, încât se poate spune, că este o teologie fără teologie, adică un fel de filosofie religioasă. Ei găesc, că trebuie să se caute o temelie solidă în creștinismul istoric, adică în răsăritul ortodox.

Un american, doctor Katman, carele reprezenta mai mult de 40 biserici diferite din America, declară, că ei nu pot să rămâe mai departe în teologia lor raționalistă, care în ultima analiză a înghițit teologia. Și dacă vor rămâne în aceeași situație, vor pieri, întrucât societățile creștine se vor risipi. De aceea și ei caută sprijin în creștinismul istoric, răsăritul ortodox.

Anglicanii au mers și mai departe. Ei declară, că au studiat deja suficient problema și supun spre cercetare întrebarea: «Este posibilă și în ce condițiuni unirea bisericii anglicane cu cea ortodoxă?» (v. ziarul «Pastiasco Delo» de prof. Glubokowski).

Declarațiile multor distinși anglicani, episcopi și teologi, făcute chiar și numai Nouă și teologilor din jurul nostru, — că acceptează credeul niceo-constantinopolitan, că cred în cultul Mariei, al sfinților și al icoanelor, că cred în cele șapte taine și că doresc o apropiere de ortodoxie, — ne îndreptățesc a nădăjdi într'o continuare serioasă a pașilor de unire cu biserica ortodoxă, ceea ce ar da un puternic avânt mișcărilor spre unirea tuturor Bisericilor și ceea ce trebuie să fie ținta finală a oricărui bun creștin, acum și pururea.

Privind cu asemenea nădejdi — resuscitate de amintirea celor petrecute în sinodul dela Niceea — spre viitor, mulțumesc în numele întregului Sf. Sinod Majestăților și Altețelor Voastre, pentru marea cinste de a înălța prestigiul Bisericii și de a arăta tuturor marea ei rost, prin participarea la această ședință festivă și declar și din parte-mi, această scurtă sesiune sinodală deschisă.

CUVÂNTAREA

I. P. S. Patriarh MIRON ținută la Senat în ședința din 19 Noembrie 1925, la legea pentru înființarea Fundațiunii „Regele Ferdinand I”

*Domnule președinte,
Domnilor senatori,*

Nu încapе îndoială, că poporul nostru românesc are calități eminente ca puține alte popoare din lume. Aceasta o constatăm cu multă plăcere. Dar, durere, că unde este soare, se produce fatalmente și umbră. Astfel pe lângă marele calități ale neamului nostru, cari impun lumii întregi, avem și un mare defect național. Etnografiile noștri spun, că scăderea aceasta ar fi o moștenire dela Traci.

Iacă marea scădere: De câte ori vedem ridicându-se în opinia publică, prin munca sa cinstită, prin mintea sa ageră, prin talentul său superior, un om, care începe a trece peste nivelul oamenilor de rând și a se ridica la o înălțime oarecare, îndată se ivesc o mulțime de invidii și zavistii. Imediat se caută în trecutul lui și în mod firesc se și găsește o mică rană, o mică greșeală, sau — dacă vreți — un mic călcăiu a lui «Achile». Scandalagiii încep să sbiere, mâinile li se umplu de noroiu. Acest defect se generalizează, se mărește; și dintr'un om de toată vrednicia, mulțumită acestei invidii, se înegresc oameni de seamă, oameni cu calități superioare.

Dacă unii ar veni din lumea largă la noi și și-ar face convingerea despre oamenii noștri, luând informațiuni din cele ce citesc, cu durere ar putea să spună, că în această Europă există un neam de oameni care nu are un singur om vrednic, căruia să se închine. Și aceasta trebuie să o experiem tocmai în zilele de glorie, cari am ajuns să le avem după războiul mondial și după succesele obținute pe urma vrednicilor noștri bărbați de Stat și a prevederii lor profetice. (Aplause).

Nu aveți decât să examinați, prin prisma sugestiilor gazetărești, cari prind în opinia publică, acest adevăr, și veți constata, cum bărbații de Stat cari și-au pus întreaga ființă, cari și-au jertfit întreg sistemul lor nervos, toată energia, pentru binele neamului, cari ar trebui să fie considerați ca sfinții ai ne-

mului (aplause), sunt târați în noroiu de oameni, cari nici ei nu cred în scrisul lor.

În o asemenea atmosferă trebuie cu atât mai mult să ne bucurăm de acest proiect, care creează un așezământ de generală recunoștință. De aceea eu, în calitate de reprezentant al Bisericii, salut cu mulțumită inițiativă de a se ridica un monument de recunoștină gloriosului nostru Rege. (Aplause). Mă bucur văzând cum înaltul guvern întemeiază în numele națiunii, cu un fond inițial de 200 milioane, așezământul de cultură civilă și militară «Regele Ferdinand I». Prin aceasta văd nu numai manifestarea recunoștinței către cel mai mare Voevod din câți a avut vreodată neamul românesc, ci din această inițiativă creîndu-se și un monument de educațiune pentru tinerile noastre generații, în privința aprecierii activității publice a oamenilor noștri mari, ca la timpul lor să contribuie a stârpi răul național scos azi de mine la iveală.

Lumea trebuie să critice și să judece activitatea publică a unui om, nu după eventualele scăderi inerente fiecărui om, ci după ansamblul general, după întreaga activitate pe care o are, punând în cumpănă ce este bun și ce este rău și uitându-se la defectele inerente firei omenești cu bună voință și cu iertare creștinească.

Binecuvintez deci și eu din toată inima, în numele Bisericii noastre, această Fundațiune și doresc ca ea să crească, să înflorească și să fie o amintire veșnică pentru cel mai mare Voevod al neamului nostru și mărețele și glorioasele Lui fapte, precum și un monument de educație și de recunoștință către marii și micii noștri oameni, cari își jertfesc activitatea lor pentru binele obștesc (Aplause prelungite și îndelung repetate)

Sfântul sinod a fost convocat în sesiune extraordinară pe ziua de 15 decembrie a. c., pentru rezolvarea chestiunilor urgente.

CUVANTAREA

I. P. S. Patriarh MIRON, ținută cu prilejul cetirii tomosului de recunoaștere a patriarhiei române de către patriarhul Vasile III al Constantinopolului, 27 Sept. 1925.

*Inalt Preasfințiți Mitropoliți,
Venerabilă misiune patriarhală.*

Prezența Frățiilor Voastre în vechea și istorica Catedrală a primului ierarh al Bisericii române — în calitate de trimiși ai Sanctității Sale Patriarhului Ecumenic Vasilie al Constantinopolului — reînvie amintirea zilelor de strălucire din viața Bisericii ortodoxe și stârnește o vie bucurie în sufletul tuturor fiilor Bisericii mele. Ba simțim, că va electriza și ființa tuturor Bisericii ortodoxe naționale de dorința închegării rândurilor noastre, cari sântem depozitarii adevăratei credințe a lui Hristos în toată genuinitatea și originalitatea sa nestrămutabilă.

A fost desigur în evoluția dezvoltării țărilor și a națiunilor o necesitate firească, ca Bisericile provinciale naționale și autocefale să fie conduse de o autoritate tot națională, care să nu aducă conflictele păgubitoare între acțiunile Bisericii și interesele superioare ale statului și națiunii, cari nu contrazic eternelor principii ale legii lui Hristos; și să nu împiedece un neam în drumul spre cele mai sfinte idealuri ale sale. Astfel Bisericile ortodoxe au putut face în cursul veacurilor enorme servicii neamurilor, cari au mărturisit credința lor, fără a pierde din vedere misiunea supremă a Bisericii de-a pregăti sufletele pentru mântuirea lor și sub raportul veșniciei.

Dar autocefalia Bisericilor — sub forța majoră a unor împrejurări politice extrem de nefavorabile și îndeosebi mai simțind urmările nefericitei apăsări a popoarelor ortodoxe de formidabila putere a semilunei — a neglijat și n'a putut menține în mod mai pronunțat atât de necesară unitate bisericească, fără de care creștinismul nu poate fi desăvârșit. Doar zilnic rostim mărturisirea: «Cred într'una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică».

Aceasta a slăbit mult puterile ortodoxismului și în cele mai multe țărișoare i-au întunecat zilele de glorie și de activitate mai conștientă.

Interese vitale ne îndatorează pe toți, să reînvoim legăturile de o mai strânsă unitate a tuturor Bisericilor ortodoxe naționale, fără a știrbi cursul normal al vieții autocefale; ba chiar dezvoltându-o în patriarhate naționale după țări și neamuri. Dar eventualele veleități localnice ale patriarhatelor naționale trebuie să dispară în fața marelui principiu de unitate creștină, în frunte cu autoritatea noastră ecumenică și istorică.

Sub acest raport delegația patriarhiei ecumenice din Constantinopol face un puternic pas istoric prin venirea sa la București, ca să aducă binecuvântarea plină de iubire a Bisericii ecumenice-mame asupra actelor de ridicare a Bisericii române la rangul de Patriarhie, și salutul frățesc primului ei titular!

Mă închin cu respect în fața misiunii, căreia Inalt Prea Sfințitul vostru Patriarh și stăpân Vasilie și sfântul său Sinod a încredințat aducerea Tomosului Patriarhal; și în numele meu, al Bisericii mele și al credincioșilor ei de pretutindeni, mulțumesc Sanctității Sale Patriarhului Vasilie pentru dragostea, ce și din acest prilej o arată Nouă, Bisericii și țării noastre.

Fie, ca misiunea celor din centrul unității spirituale a ortodoxismului — la București și în alte țări — să contribuie la delăturarea piedicilor din calea unei întruniri a întregii ortodoxii din lume, care să-i întărească unitatea, să-i învieze viața pentru o mai efectivă infiltrare a Duhului Evanghelic în toate acțiunile individuale și colective ale credincioșilor ei.

Numai astfel închiegați vom putea cu deplină demnitate lua parte la mișcările social-creștine mondiale, arătând confesiunilor frimite, cum unitatea de credință nestrămutabilă, ce o are Biserica ortodoxă, este absolut necesară pentru a nu devia dela calea lui Hristos și a nu cădea în greșelile, cari au provocat sângeroasele și lungile războaie religioase deodinioară, și mai ales pentru a putea menține legătura cu buciul credinței Aceluia, care a întemeiat religia iubirei pentru toate popoarele lumii.

Pe temeiul acesta — al adevăratului creștinism — se vor putea apropia încetul cu încetul deosebitele și multele confesiuni într'o unitate spirituală mondială, care să netezească multele patimi și asperități și să contribuie la coborârea pe întreg pământul a Impărăției lui Hristos.

Pe Înalt Prea Sfințitul Vostru Patriarh și stăpân Vasile să-l încredințați de venerațiunea și iubirea drept credinciosului popor român, carele — drept recunoștință pentru dragostea și bunăvoința ce i-o arată — se va nizu sub conducerea Noastră și a ierar-

hilor lui de azi și din viitor: a lucra la nobilitarea și mântuirea credincioșilor săi, a întări și înălța tot mai sus Biserica lui Hristos, încât — ca o ramură puternică — să contribuie la progresul ortodoxismului și a creștinismului de pretutindeni.

Iară Frăților Voastre — Înalt Prea Sfințiți Mitropoliți—Ioachim al Calcedonului și Ghermanos al Sardeonului,—răsplătească-Vă milostivul Dumnezeu ostenele strălucitei împliniri a importante și istorice Voastre misiuni, pentru care Biserica Română Vă va păstra o amintire neștearsă.

Expozițiunea de industrie casnică a atelierelor mănăstirești

Vineri 27 Noembrie a. c. s-a deschis în localul Ministerului Cultelor și Artelor expozițiunea de industrie casnică a atelierelor mănăstirești din întreaga țară.

După raportul prezentat de D-na Ecaterina Niculescu, inspectoarea atelierelor mănăstirești, care a coordonat inițiativele individuale și după ce I. P. S. Pimen, Mitropolitul Moldovei, pune în evidență marile merite ale lui Spiru Haret, cu sprijinul căruia I. P. S. Sa a întemeiat primele ateliere mănăstirești în 1910, ia cuvântul I. P. S. Patriarh.

Reamintind deviza monahismului «ora et labora», roagă-te și muncește, I. P. S. Sa remarcă că prima parte a acestei devize este, mai ales din punct de vedere cantitativ, pe deplin satisfăcută de monahismul nostru, care, ca întreg monahismul ortodox, are caracter contemplativ; sub acest raport ar mai fi ceva de făcut în privința calității rugăciunii prin adâncirea și înțelegerea marelui ei rol sufletesc.

Expozițiunea ce se inaugurează dovedește că monahismul românesc înțelege, și dea o importanță deosebită și părții a doua a devizei citate mai sus.

Amintind cuvintele lui Carlyle «munca este Evanghelia viitorului» precum și cuvintele Sf. Scripturi «Intru sudoarea frunții tale . . . .» I. P. S. Patriarh pune în evidență însemnătatea morală a muncii.

Munca cinstită, cu un scop bine deter-

minat, este tot ce poate fi mai moralizator, ea este o adevărată rugăciune. Această presupune reculegerea întregii noastre ființe sufletești; munca la rândul ei concentrează toate fibrele trupului și sufletului nostru asupra obiectelor ce vrem să făurim.

În fine, referindu-se la activitatea lui Spiru Haret, D-nul Ministru Al. Lapedatu amintește că inițiativa organizării sistematice a muncii în mănăstiri a plecat simultan de la Ministerul Cultelor și dela ierarhii Bisericii, potrivit organizațiunii bisericești de atunci.

Și sub noul regim al autonomiei bisericești, adaogă D-sa, Ministerul Cultelor va fi și mai departe colaboratorul Bisericii în toate operele de interes obștesc.

Sun expuse splendide covoare, broderii, dantele, icoane etc. lucrate în următoarele ateliere: Țigănești, Samurcășești, Zamfira, Pasărea, Nămăești, Viforâta, Agafton, Văraric, Agapia, Rătești, Sărăcinești, Horezu, Dintr'un lemn și Bistrița.

Expozițiunea, o comoară de artă, constituie un adevărat succes pentru atelierelor mănăstirești și pentru organizatorii ei.

P. P.

A apărut de sub tipar „Calendarul creștinului ortodox pe anul 1926“ foaie de perete. Se găsește de vânzare la Administrația „Apostolului“. Comenzile mai mari beneficiază de rabat.

NOTE ȘI INFORMAȚIUNI

Centrala Caselor Naționale, secția antialcoolică, pregătește un mare congres la București pentru combaterea alcoolismului. Față de primejdia ce o prezintă pentru țara noastră alcoolismul și patima beției, Biserica nu numai că se bucură de asemenea lucrări, dar, mai mult, ea care cea dintâi, prin glasul autorizat al Înalt Prea Sfințitului Patriarh a dat alarmă în Sf. Sinod și în Parlamentul țării, este datoare să îmbrățișeze cu toată ardoarea orice inițiativă de combatere a beției și alcoolismului. Deaceea Sfânta Arhiepiscopie invită pe preoții din cuprinsul ei, să ia parte, într'un număr cât mai mare, la proiectatul congres.

* * *

E bun controlul! Așezarea P. C. Arhimandrit Iustin Șerbănescu drept controlor al mănăstirilor din Arhiepiscopie în partea economică, dă bune roade. Așa, ținând deaproape roada din toamna aceasta a viei dela Ceptura, a mănăstirii Căldărușani, a putut să facă 4162 decaltri de vin. Față de trecut, aceasta însemnează, nici mai mult nici mai puțin, decât un spor de *câteva mii* de decaltri de vin. Și roada anului acesta n'a fost, pentru vii, grozav de bună.

Deci, e bun controlul și înlăturarea fostului îngrijitor al viei a fost o bună măsură!

* * *

Vizita canonică. I. P. S. Patriarh Miron a ceretat, miercuri 25 noembrie, mult binefăcătorul așezământ „Leagănul Sfânta Ecaterina“. În această zi „Leagănul“ și-a sărbătorit hramul, săvârșindu-se Sfânta Leturghie în Capela proprie, la care a fost de față și I. P. S. Patriarh. Înalt Prea Sfinția Sa, după ce s'a terminat Sf. Liturghie, a vorbit celor de față despre datoria creștinilor de a ajuta Biserica în așezămintele ei de milostenie publică. Printre acestea «Leagănul» stă în locul de frunte. Adeseaori, prin îngrijirea aleasă ce se dă aci lehzelor și noilor născuți, scapă de moarte sigură și mama și pruncul. La sfârșit I. P. S. Sa mulțumește doamnelor membre din Comitetul de Conducere în frunte cu doamna Catargi și având ca directoare pe doamna principesă Caragea, medicilor și la întreg personalul pentru creștineasca lucrare ce săvârșește în acest așezământ.

După aceasta a vizitat cu deamănuntul „Leagănul“ și pe copilași. Cei mai răsăriți se apropiiau fără sfilă de I. P. S. Sa să-i sărute mâna și

Engolpionul. La plecare I. P. S. Sa a făcut un dar de 10.000 lei pentru cheltuiala necesară a două paturi, în timp de un an.

* * *

Patriarhia Românească. Acte și documente este titlul unei cărți, alcătuită de redactorul nostru, ce va apărea în curând într'o nouă ediție complectată cu toate actele și documentele de înființare și recunoaștere a Patriarhiei românești. Din citirea ei se va constata, că afară de tactorii îndreptățiți ai României: Sfântul Sinod și Organele Constituționale, au aderat și recunoscut Patriarhia noastră toate Bisericile Patriarhale și Naționale Ortodoxe.

* * *

Separarea Bisericii de Stat în Estonia. Parlamentul estonian a votat după trei citiri, legea asupra despărțirii Bisericii de Stat.

* * *

Un glas protestant despre congresul dela Stockholm. Domnul E. Doumergue, fost decan și profesor de Istoria Bisericească la Facultatea de Teologie protestantă din Montauban, mutată acum la Montpellier, unul dintre cei mai cu autoritate bărbați protestanți francezi, întrebat de Societatea pastorilor (Compagnie des pasteurs) din Geneva, întemeiată de Calvin: „Ce credeți despre sforțarea făcută la Stockholm, nu în ce privește laturea de preocupare asupra chestiunilor sociale și de politică internațională, ci pentru unirea tuturor Bisericilor în jurul lui Hristos?“ el a răspuns:

„...dintru început am fost foarte convins despre nevoia Federațiunilor, dar, dacă doi creștini nu cred nici în *aceleaș cuvinte* ale lui Hristos, nici în *antr'aceleași fapte chiar* ale lui Hristos, nici în *aceleaș lucrare* ¹⁾ a lui Hristos (și le-am citat declarațiunile recente și cunoscute de toți, făcute de unul dintre membrii Sinodului dela Stockholm), acești doi creștini nu pot zice și nici nu pot să facă pe altul să creadă, fără equivoc, că ei ar fi uniți în *aceeaș credință*, a aceluiași Hristos“ (*Le Christianisme p. 728/925*)

* * *

Bisericile rusești din străinătate în primejdie. În Statele care au legat relațiuni diplomatice cu

1. Sublinierile sunt ale autorului.

sovietele, bisericile ortodoxe rusești, ce se află pe teritoriul acelor State, sunt în mare primejdie. Bolșevicii pretind, că aceste biserici aparțin Statului sovietic și ca atare, reclamă proprietatea spre a dispune ei de ele. Astfel, la Constantinopol, bolșevicii, după ce au pus mâna pe biserica rusească de acolo, au dărâmat-o, iar lucrurile sfinte le-au vândut la mezat. Aceiaș lovitură au încercat-o și la Copenhaga. Neputând însă determina autoritățile daneze, ca să fie trimiși pe cale administrativă, ca în Turcia, în posesiunea bisericii, au recurs la justiție. Procesul s'a judecat și în prima instanță s'a dat câștig de cauză bolșevicilor. Comunitatea ortodoxă, de refugiați ruși, a făcut apel. Apelul s'a judecat, pe la începutul lunii lui Noembrie, cu câștig de cauză din partea comunității ortodoxe, și astfel biserica rusească dela Copenhaga a fost salvată din mâna bolșevicilor. Trebuie să arătăm, însă, că în preajma acestui proces s'a făcut mare vâlvă. Glasuri din Elveția, Franța etc. s'au ridicat cu vigoare împotriva pretențiunii bolșevicilor și au izbutit să creeze o atmosferă de simpatie pentru biserica din Copenhaga, încât, la proces, sarcina avocatului Comunității a fost extrem de ușurată de curentul de simpatie făcut în opinia publică.

* * *

Concert religios la biserica „Popa Tatu“. Duminică 18 c. în biserica Popa Tatu din Capitală, a avut loc primul concert religios din acest an. I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, a luat parte în persoană la acest concert.

La ora 4 jum. precis, I. P. S. Sa — însoțit de Arhim. Filaret Jocu, — a pășit pragul bisericii, în sunetul Imnului Patriarhal, cântat de corul Sf. Măropolii de sub conducerea d-lui G. Cucu și în murmurul de admirație a sutelor de credincioși adunați la serbare.

Preotul bisericii, Economul Gh. D. Șerban, în numele credincioșilor din enorie și din împrejurimi, salută pe I. P. S. Sa și-i exprimă respectuoase mulțumiri, pentru bunăvoința ce a avut de a găsi vreme, printre multele și grelele ocupațiuni, ca să asiste la această serbare. Consideră aceasta ca o puternică încurajare din partea I. P. S. Sale, pe calea începută și-L încredințează de recunoștința și devotamentul său și al credincioșilor.

I. P. S. Sa, în cuvinte alese, mulțumește pentru primirea ce i se face și binecuvintează poporul.

Concertul se desfășoară după programul sta-

bilit, executându-se bucăți de: d. Chiriac, Bortneanschi, Podoleanu, Cucu etc.

Concertul se termină cu Imnul Patriarhal, iar poporul se ridică în picioare ovaționând pe I. P. S. Sa.

D-l General Alexe Anastasiu în numele Consiliului Parohial, mulțumește I. P. S. Sale de osteneala ce a luat ca să vină în mijlocul poporului din această parte și-L încredințează că va lucra cu tot devotamentul pentru înălțarea și prosperarea credinții strămoșești. D-sa spune, că biserica este cheia de boltă a edificiului național, că în altarul strămoșesc s'a tăurit idealul național și cu binecuvântarea acestui altar în sufletele noastre, ale ostașilor, s'a putut înfăptui România Mare.

Salută pe I. P. S. Sa, ca pe cel mai înalt reprezentant al Sf. Altar strămoșesc, pe cel dintâi Patriarh al Românilor, urându-i sănătate deplină și putere în conducerea bisericii românești.

I. P. S. Sa Patriarhul, reluând cuvântul zice, că se simte tercit că la biserica Popa Tatu, are prilejul să se găsească în fața acestei formațiuni, constituite după noua lege de organizare și autonomie a bisericii, care se numește Consiliul Parohial. Spune că principiul călăuzitor, pe care l-a avut în vedere la alcătuirea acestei legi, dela care se așteaptă mult bine, este diviziunea muncii pe competențe și că elementul laic, căruia i s'a făcut o largă parte în administrarea bisericii, este chemat să se îngrijească de starea economică și materială a așezămintelor bisericesti, înlesnind preoților posibilitatea pentru a se îndeletnici mai mult cu cele duhovnicești. Așezămintele bisericesti prin vitregia vremurilor și prin indeferență, au fost despoiate de bunurile lor materiale și au fost puse astfel în neputință de a-și îndeplini misiunea lor de caritate și de civilizație. Intocmirilor noiei legi, Consiliilor parohiale în deosebi, le revine sarcina de a reface acele averi pe acolo pe unde s'au pierdut și de a spori pe acele care mai sunt printr'o pricepută și cinstită administrare. Pe acest drum vor găsi în I. P. S. Sa și în conducătorii destoinici ai țării, tot sprijinul și toată încurajarea. Binecuvintează pe preot, Consiliul parohial și pe Epitropi și le urează spor la munca începută pentru repararea și înfrumusețarea acestui Sf. Locaș, care, are precum se vede, mare nevoie de reparație.

Publicul adânc mișcat ovaționează din nou pe I. P. S. Patriarh. Cu aceasta s'a sfârșit și serbarea.

* * *

Duminică 22 Noembrie a. c. a avut loc în parohia „Negru-Vodă” ședința cercului parțial. «C.-Lung».

Preotul Gh. Stroian a vorbit despre patima luxului și a jocului de cărți, recomandând modestie în îmbrăcăminte și înlăturarea urâtului obiceiului de a se juca cărți prin familii.

Preotul Isaia A. Nicolescu, președintele cercului a explicat capitolul VIII din epistola Sf. Apostol Pavel către Romani, conchizând, *că nu ne putem numi fi ai lui Dumnezeu, de nu vom avea duhul Mântuitorului Hristos, care ne curăță de păcate și ne renaște către o nouă viață sufletească.*

Preotul M. Păcescu, a făcut o lectură religioasă. Corul «Seminariului orfanilor de războiu» a cântat imne religioase. A luat parte un numeros public.

* * *

b) La Biserica „Sf. Apostoli” din suburbia „Oișoiu” C.-Lung, comitetul cultural a ținut trei ședințe, cu următoarele predici rostite de preotul Bisericii Isaia A. Nicolescu:

Duminică 8 Noembrie: *Despre viața și activitatea Sf. Apostol și Evanghelist Ioan.* Duminică 15 Noembrie: *Despre sporirea luminii sufletești prin curățirea de păcate,* (explicând cap. I din I Epistolă a Sf. Evanghelist Ioan). Duminică 22 Noembrie: *Despre datorită de a ne feri de eretici,* (explicând cap. II din I Epistolă a Sf. Evanghelist Ioan).

* * *

Calendarul Apostolului. Pentru anul 1926 am editat un calendar de perete, cu deslușiri tipicale, pentru trebuințele credincioșilor și al preoților. Chiar odată cu acest număr vom trimite fiecărei parohii câte un număr de câte... exemplare. Prețul este însemnat pe fiecare exemplar. Costul lor se va încasa prin P. C. Protoierei în cel mai scurt timp posibil, pentru că hârtia am luat-o pe datorie.

Schimbul de telegrame.

Între I. P. S. Patriarh Miron și I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Neclarie al Bucovinei, cu ocazia întrunirii adunării eparhiale a Mitropoliei Bucovinei, 27 Noembrie a. c.

I. P. S. Prea fericitului patriarh Miron Cristea, București

«Adunarea eparhială a Mitropoliei Bucovinei întrunită astăzi în ședință de constituire aduce prinos de venerație întâiului patriarh al Bisericii române și roagă providența divină să vă fie întru mulți ani pentru binele și înflorirea Bisericii noastre».

Președintele adunării

† NECTARIE, arhiepiscop și mitropolit

La această telegramă de omagiu I. P. S. Patriarh a răspuns în termenii următori:

Mulțumind adunării eparhiale pentru expresia sentimentelor de venerație și fiască dragoste, doresc ca noua organizație bisericească, pentru care atât am muncit, să deschidă pretutindenea o eră de înflorire a vieții bisericești și de pașnică conlucrare a tuturor fiilor pentru progresul obștesc».

† MIRON, patriarh

Părintele Traian Scorobăț, asesor consistorial la Sibiu ne comunică:

„Savantul canonic de Worcester, Păr. T. A. Lacey trimițându-mi scrierea sa: „The one body and the one Spirit”, un studiu în chestia unirii bisericilor, mi-a scris și o frumoasă scrisoare de la 30 octombrie 1925 în care spune:

„Aduc felicitările mele din prilejul instalării Patriarhului vostru, care pune biserica ortodoxă română în rangul întâiu al bisericilor ton autokefalicon. Sunt vesel că am auzit cum printre oaspeții la praznicul istoric a fost reprezentat și Exarhatul bulgar, ceea-ce mi se pare un pas înainte pentru vindecarea deplorabilei schisme, despre a cărei origine noi cei din Anglia prea bine suntem informați, că e rezultatul unei intrige politice a fostei cârmuiri turcești”.

FELICITARE

Consiliul Central al Societății Ocrotirea Orfanilor din Răsboi, întrunit astăzi în ședință plenară își îndreaptă gândul către Înalt Prea Sfinția Voastră, care cu orice prilej ați acordat înalta bunavoință operei menită să ocrotească pe cei a căror părinți s'au jertfit pentru țară. Fie ca întâiul patriarh al României mărite să nu lipsească nici deacum înainte de a acorda protecția sa operei, prin care ne plătim o parte din recunoștința noastră către memoria eroilor, cari s'au jertfit pentru întregirea și consolidarea neamului.

Principesa Olga Sturza, Președintă generală; Ana Severin Secretară Generală; N. Săveanu Ministru Sănătății și Ocrotirilor Sociale; *Profesor Dr. Gane* Secretar General Ministru Sănătății General; *Dr. Popisteanu* Director General J. O. V; *Gr. Trancu* Iași Președinte Reg. București, *Profesor G. Țițeica*; General *Dr. Buloianu*, *Nicu Maxim* Membri Reg. București, *Constantin Toma* Deputat; *Cecilia* Colonel Liciu Membru Reg. Iași; General *Dr. Constantinescu* Președinte Reg. Chișinău; *Maria* Colonel Bălănescu Membră Reg. Chișinău; *Catinca A. Bârseanu* Președintă Reg. Sibiu; *Maria Baiulescu* Membră Reg. Sibiu; *D-na General Dragalina* Președintă Soc. Văduvilor din Răsboi.

General *N. Uica* președinte Reg. Constanța; *C. Dimitriu* Membru Reg. Constanța.

CUVANTAREA

P. C. Arhim. Tim. Evanghelinidis la Banchetul din Sf. Mitropolie în ziua recunoașterii Patriarhului MIRON

Urmărind de aproape și pas cu pas mișcarea ecclesiastică din biserica ortodoxă română, în special de la urcarea Sanctității Voastre pe tronul metropolitan al Ungro-Vlachiei, am avut prilejul să apreciez și să admir activitatea Sanctității Voastre. În nenumărate rânduri, în dări de seamă și în articole în presa atenană am exprimat către patriarhiile ortodoxe și către biserică autocefală a Greciei, admirațiunea mea pentru Sanctitatea Voastră: în special am accentuat mereu că biserica ortodoxă română sub înțeleapta și strălucita păstorie a Sanctității Voastre tinde cu pași repezi să ajungă un real factor binefăcător și pentru ortodoxie și pentru națiunea românească.

Numele Sanctității Voastre, a noului Patriarh al României va rămâne înscris cu litere de aur în istoria bisericească universală, fiindcă prin noua lege organică a bisericii române dați o nouă îndrumare, adevărat exemplu de nouă organizațiune, și o nouă viață bisericii universale.

Inchin în sănătatea Sanctității Voastre cel dintâi patriarh al României spre gloria și faima bisericii ortodoxe.

ȘEZĂTOARE RELIGIOASĂ

În mahalaua «Scheiu» din Câmpulung s'a reînceput activitatea religios-socială de anul trecut.

Duminică 11 Octombrie a. c., a avut loc în școala primară No. 3 prima șezătoare la care a luat parte atâta lume din Scheiu și oraș încât sala a fost neîncăpătoare.

Șezătoarea s'a deschis cu un cor intonat de elevii școlii.

Pr. N. Bănățeanu dela biserica Scheiu a interpretat versetul biblic: «Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșelile greșiților noștri», împodobindu-și cuvântarea cu multe istorioare potrivite cu subiectul și situația locală.

Pr. N. Proca, protoereul județului, și P. Dragomirescu, fost protoereu, au cetit câte o istorioară morală pentru combaterea jurămintului strâmb și minciunei.

S'au mai produs câteva poezii religioase rostite de elevii din Seminarul Orfanilor de aici și coruri de elevii școlii primare. La sfârșit d. primar al orașului I. Nicolau a împărțit copiilor săraci daruri în haine și încălțăminte procurate din vreme din donația Primăriei.

D-l G. Manu, directorul școlii a mulțumit pentru darurile făcute elevilor săraci și silitori.

Șezătoarea s'a terminat într'o atmosferă de așa reculegere și premenire sufletească încât participanții nu se mai îndurau să plece și au cerut cu stăruință să se mai facă astfel de serbări.

A II-a ȘEZĂTOARE RELIGIOASĂ din Scheiu-Câmpulung

Duminică 8 Noembrie a. c. la ora 3 p. m. a avut loc a II-a șezătoare religioasă în mahalaua Scheiu-Câmpulung Muscel, din cele puse la cale pentru toamna aceasta.

Sala școlii No. 3 a fost cu totul neîncăpătoare pentru lumea ce s'a adunat să petreacă câteva clipe de reculegere sufletească.

Serbarea s'a desfășurat astfel:

1. «Tatăl Nostru» cântat de elevii Școlii de Cântăreți.
2. Păcatul lui Adam — interpretare biblică — de Pr. N. Bănățeanu.
3. Impărțire de bonuri pentru mălai și lemne în sumă de 11.000 (unsprezece mii), ce s'au dăruit de Primăria orașului din «Fondul Milelor».
4. Cuvânt de închidere și mulțumire de Pr. P. Dragomirescu.
5. «Capela» cor de elevii Școlii de Cântăreți.

Serbarea a durat 2 ore având o bună reușită.

Alte șezători vor urma în biserica Scheiu, în care scop s'au comandat băncile necesare.

Anunț. — La biserica catedrală ortodoxă din Sibiu sunt vacante două posturi de cântăreți cu lefa lunară de 1850 Lei. Doritorii să se anunțe Consistorului arhidiecezan din Sibiu.

BIBLIOGRAFIE

În vremurile de față când alcoolismul tinde să distrugă tot cece este sănătos, guvernele înțelepte ale tuturor țărilor, caută să oprească întinderea acestui flagel prin măsuri prohibitive.

Clerul, Invățătorimea, Armata precum și Autoritățile administrative, mai de aproape legate de orașe și sate, au datoria și misiunea cea mai trumoasă, ca prin conferințe ținute în biserică, școală, cazarmă, și pretutindeni să propovăduiască consecințele dezastruoase ce decurg din alcool.

D-nul Doctor Gr. Nicolau a scos de sub tipar lucrarea „Un pericol social cu toate boalele lui corporale“, în scopul de a face propagandă cât mai întinsă în toată țara.

Această lucrare va folosi celor pomeniți mai sus, cari vor găsi subiecte admirabile de bune în scopul de a ține conferințe.

Pentru aceasta, o recomandăm preoțimei noastre spre a o răspândi în popor și a o citi la cercurile pastorale.

Prețul unui exemplar este de lei 30, pentru preoți 15 lei, se poate procura de la autor, str. Tunari 27. București.

Premiu pentru predici. Pentru premiul de 10.000 lei publicat în «Apostolul» No. 22—23 și precedente din anul trecut, pentru cele mai bune predici tratând subiectele arătate mai jos, s'au prezentat vre-o 15—16 predici din cari și una în versuri...? Comisiunea Institutului Biblic care le-a examinat, fără a cunoaște proveniența și pe autorii lor, a găsit că numai două merită a fi premiate 1. contra sudalmelor și înjurăturilor 2. contra patimilor: ură, pismă, invidie, intrigi de a face rău aproapelui. Amândouă aceste predici sunt redactate de I. P. S. Patriarh Miron, cari se vor publica în cuprinsul curierului.

Pentru restul de predici: 1. La Nașterea Domnului 2. La Învierea Domnului 3. La Rusalii. 4. Privitoare la maica Domnului 5. La Înălțarea Domnului în legătură cu ziua eroilor. 6... privitoare la iubirea creștină, 7. Cum ne putem face vrednici de jertfa Domnului, făcută pentru mântuirea lumii 8. O predică cu motivul evanghelic «Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul și 9. Cuvinte privitoare la întregirea neamului (privire retrospectivă asupra momentelor de unire a princi-

patelor, războiul pentru independență etc. până în prezent): Datorințele cetățenești ce izvorăsc de aci. Se publică din nou concurs, dăduse termen pentru prezentarea predicilor 1 Sept. 1926.

«Uu bun creștin, care urmărește de aproape activitatea bisericii noastre, își exprimă următoarele cuvinte:

Vă aducem la cunoștință cele de mai jos și vă rugăm a se lua măsuri de îndreptare.

1. La modificarea legii electorale, să se oprească preoții de a mai face politică, căci prin aceasta să înjosește prestigiul bisericii și se slăbește credința, mai cu seamă la sate, unde Preoții sunt în dușmănie cu locuitorii, care nu sunt de părerile lor politice.

2. Preoții să fie obligați a combate luxul mai cu seamă la sate, de oare-ce mulți preoți tineri și preotese, îl propagă în loc să-l combată.

3. Preoții să fie opriți de a face afaceri prin bănci și cooperative din care ar reieși, că speculează pe săteni.

Pălării de paie negre, igienice, ușoare, după uniforma preoțească repară, calcă și face din nou

A. CAMARELLI

STR. ROMANĂ 220, Lângă stația Făgădău
Tramvai electric Nr. 16 și 17

Se execută în câteva zile, numai arătați printr'o carte poștală măsura capului și trimiteți prețul după calitate:

I-500 ; II-450 ; III-350 lei plus porto.

M. STĂNESCU

CROITOR DE HAINE PREOȚEȘTI

Execută orice lucrări în această latură: ca vestminte bisericesti, arhieresti.

Din cea mai bună stofă, cu prețuri ieftine.

orice comandă se execută în 24 ore, primind și cu stofa clientului.

Adresa : BIBESCU VODĂ Nr. 2

Colț cu Calea Rahovei în drumul Sf. Mitropolitii.